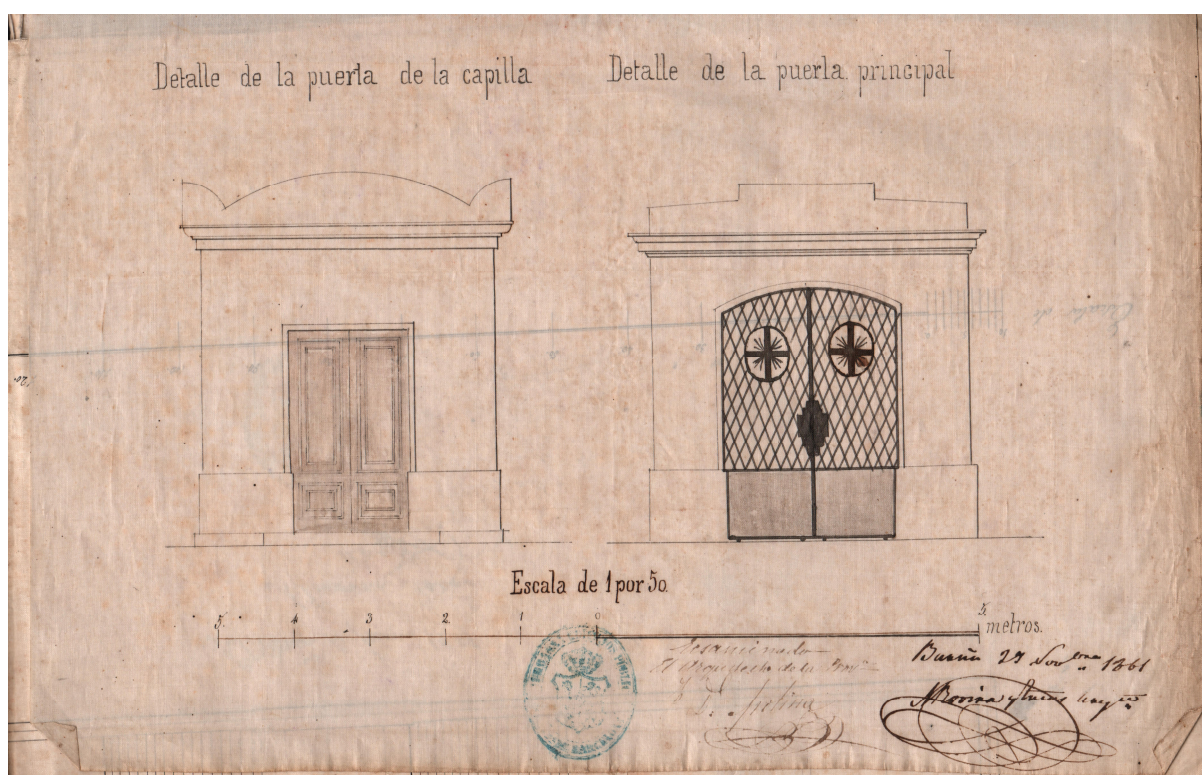

Entre els documents de l'arxiu...

Projecte i concurs per a la construcció del Cementiri de Castellbisbal. 1861 – 1862.

Identificació del document:

Codi de referència: CAT AMCAS 40.057 i 40.059

Nivell de descripció: Unitat documental composta

Títol: **“Proyecto de un Cementerio para la Población de Castellbisbal”**

Dates: Castellbisbal, 1861, novembre 29 - 1862, agost 3

Volum i suport: 1 expedient

.../...

Abast i contingut. Anàlisi del document i del seu context històric

Fruit del procés d'ordenació i estudi dels documents històrics conservats a l'Arxiu Municipal, s'ha localitzat un expedient ben interessant sobre la construcció del cementiri municipal, que volem difondre mostrant un dels plànols de detall: el disseny de les portes de la capella i de l'entrada al cementiri.

Durant segles, des de la construcció de l'actual església parroquial de Sant Vicenç a inicis del 1600 fins a l'any 1865, el cementiri se situava a l'entorn de l'església, especialment a l'espai ocupat actualment per la Plaça de l'Església. A mitjan segle XIX s'estén la preocupació per la salubritat dels cementiris. Especialment es veia perillós per a la salut humana que els espais d'enterrament estiguessin dins dels propis nuclis urbans, a tocar de les cases. Això va fer que entre els anys 1840 – 1860, durant el regnat d'Isabel II, es regulés la necessitat de situar els cementiris fora de les poblacions.

Castellbisbal se situa en aquesta òrbita i, en una data relativament primerenca, engega les obres per tal de construir el seu nou cementiri municipal. En el nostre cas el projecte el redacta l'any 1861 un arquitecte destacat de l'època com era Antoni Rovira i Trias, i autoritzat pel famós arquitecte provincial Francesc Daniel Molina. L'autor del projecte va ser arquitecte municipal de Barcelona, Gràcia, Sant Martí de Provençals i autor de projectes tan rellevants de la capital catalana com el Mercat de Sant Antoni, o el fallit projecte d'Eixample.

Tornant al nostre cementiri, Rovira i Trias en fa el projecte complet. Es caracteritza per la seva funcionalitat: estructura de planta quadrada, tancat per quatre murs. Enmig d'un d'ells se situa la capella del cementiri, flanquejada per les filades de nínxols. En el mur oposat hi havia la porta (coincidint amb l'actual) amb dues dependències a cada costat: l'habitatge de l'encarregat i la sala de dipòsit i autòpsies.

Un any més tard, el 1862 es convoca el concurs per a les obres, que foren adjudicades al contractista Mateu Puig i Tort. Van finalitzar l'any 1865 i van ser definitivament rebudes per l'Ajuntament el 1867. Posteriorment s'hi han realitzat diverses ampliacions que han significat la transformació de l'estructura original.

Reproducció del document

Detalle de la puerta de la capilla

Detalle de la puerta principal

Escala de 1 por 50.

Examinado
El Arquitecto de la Prov.
D. J. J. J.

[Signature]

Buenos Aires 24 de Mayo 1861

[Signature]